

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Alia difficultas ab Aula. n. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

dam operantibus in vinea quam aduersarius deuastauit summopere laudamus. Propterea mandauimus Venerabili Fratri Archiepiscopo Damasco, Nuncio nostro Apostolico in Belgio, ut cum dilecto filio Nobili viro Alberto Archiduce diligenter agat de Præpositura W atenensi Sacerdotibus Societatis Iesu tradenda, quemadmodum ad nos scripsisti; deique operam omni studio atque diligentia ut res ad exitum perducatur: Itaque poterit Fraternitas tua Nuncio nostro subiçere quæ pro facilitiori transactiōne eiusmodi negotiij magis opportuna tibi esse videntur. Nos ex altera parte quantum in Domino poterimus, labores & conatus filiorum nostrorum ad Dei gloriam, Catholicae Religionis reparationem, atque salutem animarum semper adiuuabimus. Interim zelum pietatis & charitatis quo sollicitus es de diuino honore, & de fidelium afflictorum solatio salutari laudamus, & prudentiam quâ hoc ipsum curas probamus. Quibus omnibus ut verè Apostolicum Epilcopum te exhibes, ita nostram Caritatem tibi misericordie obstringis. Perge igitur in nomine Domini, & nos ut hoc commodius præstare possumus, tibi & gregi tuo sicut postulasti, Apostolicam benedictionem nostram permanenter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum iub Annulo Piscatoris. 14. Cal. Martij 1607. Pontificatus nostri anno secundo.

VII. Dicibus Burgundiae qui olim Belgis imperauerant, concessum fuerat, ut quæ literæ Apostolicæ fidei decreta non tangerent, nisi Curia impetrato consenserent. Agebat tunc temporis Bruxellis Thomas Edmundi, Iacobi Regis apud Albertum Archiducem Orator, hic literarum huiusmodi rumore commotus, incitatus etiam non suâ solâ nequitia led atroci tetraq; Catholicorū quorundam coniuratione, quâ subiecto Comitiorum ædibus tormentario puluere conuentu vniuersum quingentorum hominum, ædificiorum quampliū ruinis, horribili strage, miscere cogitauerat, Regis sui iras in immensum exaggerans, tam vehementi clamore in aures metuentes Principis insonuerat, ut omitti iussit in prælens eorum literarum mentionem: Tum deleri voluerit Regni Angliae Anglorumque nomen, remque verbis magis vniuersalibus concipi. Grauerit id tulere Blasius & Paulus Pontifex. Attamen nè res tanta paucatum vocalium inuidiâ penitus concideret, in eam tandem mentem venire, ut verbis commutatis, maneret integra rataque transactio. Itaque ubi scriptum fuerat, Ut non tantum Regionem illam plurimum in Domino consolari possint, sed vicinum etiam Anglia Regnum, & Catholicos eiusdem, fidei causâ in eo laborantes, spiritualibus subsidijs &c. & In qua donec Regnum Anglia ad fidem Catholicam reuertatur, ac Collegia & domus dictæ Societatis in eo erigantur, Nobiles Angli, & alij pro Missionibus ad dictum Regnum pro tempore destinati, principiæ admittiri possint &c.) His inductis reposita sunt sequentia. Ut dictæ domus probationis Societatis Iesu Religiosi vicina oppida & vicos obeundo pro Instituti sui ratione, non tantum Regionem illam plurimum consolari possint, sed vicinas etiam Provincias & Regna, & Catholicos eorundem, iuxta suum laudabile institutum, spiritualibus subsidijs pro loci propinquitate,

1605. te, & opportunitate plurimum inuare & recreare valeant. Quâ moderatione placatus Archidux, vt Curiæ probatio accederet non inuitus assensit. Factaque est ob signatis tabulis, tertio Idus Apriles Anni vndecimi supra millesimum sexcentesimum, solemnis traditio dicti Monasterij (cum omnibus iuribus & annuo censo ter mille Florenorum Brabantinorum in pratis & sylvis circumiacentibus) acceptante Agidio Schondoncho in rem & vsum fructum perpetuum Domus probationis Societatis Iesu, secundum ea quæ Blasius Episcopus, & Claudius Generalis conceperant. A quo tempore Anglorum illi domui, quæ Louanij inchoata, Leodium inde translata fuit, cessere possestiones omnes transcriptæ administrabantur tamē initio per Belgas Patres, paucis impositis Anglis, neque enim Albertus dum viueret induci potuit ut eo loci Anglorum familia integrum domicilium figeret: Tanti est Principum animos præiudicij occupare.

VVatchæ rursus An- tum Blasæo iniecit, ne quod ipse pro fidei Catholice in Anglia Regno propagatione stabilicerat, aliò cum die auerteretur. Belgarum Prouincia in eam amplitudinem creuerat vt à duobus facilius quā ab uno regenda videretur: Itaq;

partitæ in duas, Flandrobelgis attributa sunt ea loca quæ Germano idiomate, Gallo-Belgis quæ Gallico vterentur: Dubium esse poterat ad quos VVatenæ pertinerent:

Erant enim idiomatis Germani, sub imperio tamen Episcopi Audomarensis, quæ Civitas in Artesia finibus sita sermonis est Gallici: Mortuo 8. Septem- igitur Persono Blasæus à Claudio primū impetravit, vt cuiuscunque tandem A. 1612. potestati in Societate subesset, non traderentur alijs quā Anglis Tyronibus 22. Octo- educandis: Idem à Mutio decretum est. Hac impetrata cautione, mitigata est bris Anno parte aliqua mentis ægritudo quam attulerat Religioso Antitisti eius rei dilatio 1616.

quam summo studio cupierat videre perfectam. Nam præter ea quæ à mensa separauerat, suæ industriae fructus aliquos offerre decreuerat, magnificientissimi munera ornamenta, vt libros, vt additamenta ædificiorum, non quæ laxando animo suo seruirent (videbat enim id quieti Tyronum officere posse) sed quæ corundem initia solarentur; ac denique corpori suo coudendo Sepulchrum, quod nouis hospitibus gratissimum accidisset: Licet enim nomen titulumque Fundatoris perpetuò recularat, honorem illum antiquis Patronis deferens; iucundissimum tamen fuisse ante oculos positum habere illius defuncti monumentum, cuius viuentis tam fuerat diuina caritas, tam illustris liberalitas. Incertum de commoratione nostrorum cum mors occuparet, libros Episcopio legavit; Corpus in summo Templo solemni ceremonia conditum est. Quando vero Benefactori tam magno iam vita functo aliter parentare non datur præterquam pium eius in hoc opus studium zelumque apud Deum & homines commemorando, atque is zelus non aliunde certius peti possit quā ex ipsi visu ad varios scriptis literis, ex his aliquas recitatæ operæ pretium fuerit, eas præsertim quæ post motam ab Oratore heretico de Anglis difficultatem conscriptæ sunt. Sic igitur in primis Illustrissimum Nuncium Apostolicum allocutus est.

Illustrissime ac Reuerendissime Domine in Christo